

ĐIỂM MẠNH, ĐIỂM YẾU

Chuyện kể rằng trong khu rừng nọ, có một cây cổ thụ to cao, vạm vỡ, tán lá rộng che phủ cả góc trời. Cũng vì thân hình như thế, nó tự nhận mình là chúa tể của các loài cây. Một hôm, nhìn xuống dưới mặt đất, thấy những cây cỏ thấp bé, thân hình yếu ớt mọc xung quanh mình đang chen chúc nhau sống, cây cổ thụ cười khẩy tỏ ý mỉa mai.

Rồi một ngày nọ, một cơn bão đi qua khiến tất cả loài cây trong rừng nghiêng ngả. Cây cổ thụ theo đó cũng bị bật gốc và chết đi. Duy chỉ có loài cỏ dại vẫn sống, hiên ngang, trường tồn, bất diệt dù sau đó có cả chục cơn bão nữa đi qua.

Thế đấy, cây cổ thụ dù to cao nhưng không chống được bão, cỏ dại dù bé nhỏ nhưng bão lại chẳng làm được gì. Mỗi người đều có một thế mạnh yếu khác nhau, quan trọng là biết nhận ra điểm mạnh, điểm yếu của chính mình. Cũng vì lẽ đó mà vị tổ sư nọ đã phát minh ra thế võ Akido, thế võ chỉ dành cho những kẻ yếu muốn thắng mạnh.

Ngày hôm nay, tôi học được rằng, tôi có thể học toán giỏi hơn người bạn ngồi cùng bàn nhưng chưa chắc đã chạy nhanh bằng bạn ấy, rằng tôi có thể hát hay hơn cô ca sĩ đang hát trên ti vi nhưng chưa chắc đã nhảy đẹp bằng cô ấy, rằng tôi có thể khoác đủ thứ quần áo nổi bật lên người nhưng chưa chắc đã gây chú ý bằng bạn gái bình thường đi bên cạnh, rằng tôi có thể viết ra đủ thứ trên trời dưới đất nhưng chưa chắc bài viết này gây được sự chú ý của bạn. Tôi không bằng lòng, tôi không tự huyễn khi hơn ai một mặt nào đó cũng chẳng cần phải thất vọng, âu lo khi thua kém ai ở điểm nào đó. Vì đơn giản, như cây cỏ kia, tôi biết được đâu là điểm mạnh, đâu là điểm yếu của chính mình...

Thứ , ngày tháng năm

Nhật kí đọc sách